

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

תיק 1356034/11

ב"ה

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו
לפני כבוד הדיינים:
הרב ישראל שחור, הרב דניאל כ"ץ, הרב נפתלי הייזלר

(ע"י ב"כ עו"ד חיה לזר-נוטקין)

התובעת: פלונית

(ע"י ב"כ עו"ד כרמית שריקי)

נגד
הנתבע: פלוני

הנדון: סמכות בית הדין במזונות ילדים שנכרכו שלא על ידי הצד האחראי לפתיחת התיק הראשי

פסק דין

בפני בית הדין סיכומי הצדדים בעניין המזונות.

העובדות בקצרה

הצדדים נשואים ולהם ארבעה ילדים, אחד הילדים בגיר וכן יש בת המסיימת בימים אלו כיתה י"ב.

הצדדים בהליך גירושין, הבעל פתח הליך יישוב סכסוך בתאריך 20.01.2022 ולאחר מכן פתח בתאריך 03.04.2022 תביעת גירושין וכרך לה את ענייני החזקת ילדים, חלוקת רכוש, מזונות אישה וכתובה.

האישה מצידה פתחה תיקים בתאריך 03.05.2022 בענייני מזונות ילדים, החזקת ילדים וחלוקת רכוש.

הבעל פתח תיק מזונות ילדים בבית המשפט למשפחה בתאריך 08.05.2022.

טענות האיש

לדבריו הוא לא כרך את המזונות לתביעת הגירושין אשר על כן אין לבית הדין סמכות לדון בעניין זה. בפועל מתוך ארבעת הילדים שלושה אצלו ורק ילד אחד נמצא חלק מהזמן עם האם. האב נושא בכל הוצאות הילדים.

כבר מהדיון הראשון הבעל הצהיר שאין בכוונתו לקבל סמכות בית הדין בעניין המזונות. והגיש על כך בקשה מפורטת בכתב.

טענות האישה

האישה פתחה את תיק המזונות בבית הדין קודם שהבעל פתח את התיק בבית המשפט.

לטענתה התביעה הכרוכה של הבעל עסקה גם בענייני הילדים וזה כולל באופן טבעי גם את המזונות (אף שאין תיק מטעמו לכך) והראיה שתביעה מטעמו לא נפתחה בבית המשפט אלא רק

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לאחר שהאישה פתחה את התיק בבית הדין. בנוסף יש בכתב התביעה שלו התייחסות להחזר הוצאות.

כך במועד הדיון הראשון בתאריך 03.05.2022 לא הועלתה הטענה בעניין הסמכות.

דיון והכרעה

לאחר עיון בטענות, היות והבעל פתח תיק גירושין והאישה פתחה לאחר מכן תיקים מטעמה הרי שהיא כרכה את תביעותיה לתביעת הבעל. כריכה זו כבר נקבע בפסיקה כפי שפורט בפקדון דין של בית הדין הגדול בהרכב הרה"ג הרב אברהם שינדלר, הרב מימון נהרי והרב ציון לוז אילוז (תיק 1291753/8) שם הם ציינו לפסיקות משפטיות קודמות בעניין. ראשית צוטט פסק הדין של בית הרבני האזורי בירושלים בהרכב של הרה"ג מרדכי רלב"ג:

על פי פסק דינו של הרב דיכובסקי בבית הדין הגדול בתיק 1-22-6350, פסק דין מיום ט' בשבט תשס"ז (28.1.07), ולפסיקת בית המשפט העליון בבג"ץ 155/65 גורוביץ נ' בית הדין ואחרים...

ואף הסיק כדבריו מלשונו ומנימוקו של נשיא בית המשפט העליון (כתוארו אז) א' ברק בבג"ץ 5679/03 פלוני נ' מדינת ישראל (ההדגשה נוספה):

סעיף 3 לחוק השיפוט מרחיב אפוא את סמכות בית הדין הרבני לכל עניין הכרוך בתביעת גירושין [...] ובלבד שהעניין נכרך בפועל על ידי אחד המתדיינים ושההכרעה בו דרושה לשם חיסול יעיל של יחסי בני הזוג המתגרשים זה מזה.

ושבו הוסיפו על כך דייני בית הדין הגדול הנ"ל:

כהשלמה, למעלה מן הצורך, לאמור כי הקביעה בדבר האפשרות הנדונה לבעל דין לכרוך תביעות בתביעת הגירושין של יריבו אינה קביעה חריגה נציין עוד כמה פסקי דין שקבעו כך, מהם שכתבו כך תוך הנמקה והפניה לחלק מהמקורות דלעיל – פסק הדין המנחה בעניין גולדמן (ע"א 8/59 הנ"ל); בג"ץ 155/65; פסיקת בית הדין הגדול בתיק 1-22-6350; פסיקת בית המשפט בבר"ע 545/04 – ומהם שכתבו כך כדבר המובן מאליו וידוע משכבר:

כך בפסקי הדין של בית הדין הרבני האזורי תל אביב בתיק 1-21-6310 ובתיק 374175/5; כך בפסק דינו של בית הדין הרבני האזורי חיפה בתיק 1035586/4; כך בפסק הדין בתמ"ש (משפחה תל אביב יפו) 13-06-35282 שדן כפי הנראה מתוכנו באותם צדדים שבעניינם ניתן פסק הדין של בית הדין הרבני בתיק 1-21-6310 הנ"ל ואימץ את קביעתו העקרונית האמורה של בית הדין, (אם כי לגופו של עניין קבע שבאותו מקרה שבו, לאחר אותו פסק דין, נדחתה תביעת הגירושין נפלה הכריכה מאליה משום ששוב לא הייתה לה תביעת גירושין להיסמך עליה); וראה עוד בתמ"ש (משפחה ירושלים) 9100/00 שבו נדחתה בקשת הבעל דהתם לכרוך את תביעת הרכוש בתביעת הגירושין של האישה, שעה שכפי שהודגש שם הבעל עצמו לא רק שלא הגיש תביעת גירושין אלא שאף לא היה נכון להתגרש ועיגן את אשתו, רק משום שבעת הגשת תביעתו של הבעל כבר לא הייתה לפני בית הדין עתירה של האישה לגירושין, ובלשון פסק הדין "אין בתקנה זו כדי להכשיר כריכת תביעת רכוש בכתב תביעה שכנגד, כאשר התביעה שכנגד אינה כוללת עתירה לגירושין" ומכלל לאו אתה שומע הן כי אם התביעה שכנגד כוללת עתירה לגירושין – אפשר לכרוך בה את תביעת הרכוש.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לנוכח הדברים בית הדין מכריע שבמקרה דנן תביעת המזונות נכרכה על ידי האישה לתביעת הבעל.

באשר לעצם הסמכות בתביעת המזונות בכריכה, כבר הוכרעו הדברים בפסק דין מפורט של בית הדין הגדול בתיק 1250217/3 ותיק 1309558/1. בהם נקבעה הלכה שככל והמזונות נכרכו לתביעת הגירושין יש לבית הדין הסמכות המליאה לדון בכך גם בהיעדר הסכמת צד שני.

אשר על כן הסמכות בעניין המזונות היא בידי בית הדין הרבני.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום ד' בתמוז התשפ"ב (03.07.2022).

הרב נפתלי הייזלר

הרב דניאל כ"ץ

הרב ישראל שחור

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה